

"Być człowiekiem znaczy posiadać kryształową moralność, nieograniczoną tolerancyjność, do pasji posuniętą pracowitość, dążyć do ciągłego uzupełniania swego wykształcenia, pomagać innym..."

Janusz Korczak

## **KOCHANI RODZICE - przeczytajcie, to ważne!**

### **Kochać mądrze...**

Spośród różnych ludzkich miłości wzajemna miłość między rodzicami i dziećmi jest najtrwalsza i najpiękniejsza. Miłość matki jest bardziej biologiczna i globalna niż miłość ojca, ale dla obojga rodziców jest ona uczuciem przenikającym ich osobowość. Dziecko reaguje na miłość miłością.

**Mądrze okazuj miłość** - na pewno nie rozpuścimy dzieci ich częstym przytulaniem, ale też nie zrobimy im krzywdy, jeśli nie będziemy całkowicie zaangażowani w ich codzienne zajęcia, gdy podrosną. Maluch, który już w domu doświadczył tego, że mama i tata nie są na każde zawołanie, mniej boleśnie odczuje to, że jest jednym z kilkunastu przedszkolaków w grupie a Pani nie zawsze ma dla niego czas, czy też nie w każdej chwili może bawić się wybraną zabawką.

**Słuchaj swojego instynktu** - każdy z nas jest takim rodzicem, jakiego potrzebuje nasz malec. Nie musimy być idealni. Wystarczy, jeśli będziemy tak dobrzy, jak potrafimy. Podstawową wiedzę o tym, jak zapewnić opiekę potomstwu, mamy zapisaną w genach.

Warto z niej skorzystać, nawet, jeśli kłóci się to z tym, jak sami byliśmy  
wychowywani lub co o tym mówią inni.

**Wyznaczaj wyraźne granice - Dzieci należy kochać i wymagać. One tego  
oczekują. Muszą czuć, że ktoś za nie odpowiada. Dziecko, które nie ma  
wytyczonych granic czuje się zagubione.**

**Przytulaj i mów swojemu dziecku jak bardzo je kochasz, zawsze wtedy,  
gdy ono tego potrzebuje!**

## **JAK ZNALEŹĆ CZAS DLA DZIECKA I MĄDRZE KOCHAĆ.**

**Jedna z najbardziej stresujących cech współczesnego życia jest to, że my rodzice nigdy nie mamy dość czasu, aby zająć się dziećmi i być z tego zadowolonymi.**

Każdą rzecz robimy w pośpiechu, żeby ze wszystkim zdążyć, przez co stajemy się niewolnikami zegarków. Czas rządzi nami od porannego budzika do momentu pójścia spać.

Jeżeli musimy się ze wszystkim śpieszyć, wtedy nie tylko znika zadowolenie, lecz na dodatek pojawia się frustracja, obawa, zdenerwowanie, które są stresujące dla nas i dla naszych pociech. Dlatego należy tak zorganizować czas, aby go poświęcić na zabawy, spacer, wycieczki z dziećmi. Dzieci jak barometry odbierają nasze nastroje, dlatego czas i konsekwencja poświęcona dzieciom jest najlepszą drogą do sukcesu wychowawczego.

### **Oto jej zasady:**

1. Nie pozwól się wyprowadzić dziecku z równowagi.
2. Bądź cierpliwy.
3. Jeżeli coś powiesz dziecku – trzymaj się tego.
4. Chwal dziecko.
5. Wymyśl wspólną zabawę, poproś je, aby ci pomagało – to wzmocni waszą więź.
6. Powieś na drzwiach pokoju plan dnia – dziecko tego potrzebuje.
7. Słuchaj tego, co twoje dziecko ma ci do powiedzenia – naucz się je rozumieć.
8. Z wyczuciem stosuj zakazy i tłumacz dziecku, czemu mu tego nie wolno.
9. Dla dziecka zabawa jest tym samym, czym dla ciebie praca – nie przerywaj mu jej.

10. W żadnym wypadku nie bij! Pamiętaj, że karą będzie to, co nazwiesz karą. Przyczyna ukarania musi być jasna, a czas określony.

11. Nazywaj dziecko po imieniu.

Kiedy, dziecko idzie do przedszkola, są na niego skargi, że w ogóle nie słucha, co się do niego mówi. A ono nie ma pojęcia, że się mówi właśnie do niego.

W domu dzieci się przezywa; Aniołku, Słoneczko, żabko – jest to błąd rodziców. Dziecko ma swoje imię i tak należy do niego się zwracać.

# RADY DLA RODZICÓW

## DEKALOG DLA RODZICÓW I WYCHOWAWCÓW

1. Nie upokarzaj dziecka, bo ono, tak jak ty, ma silne poczucie własnej godności.
2. Staraj się nie stosować takich metod, których sam w dzieciństwie nie akceptowałeś.
3. Pozwalaj dziecku dokonywać wyboru najczęściej jak możesz.
4. Jeśli zachowałeś się wobec dziecka niewłaściwie, przeproś je i wytłumacz.
5. Nie bój się utraty autorytetu - dziecko i tak wie, kiedy popełniasz błędy.
6. Nigdy nie mów źle o dziecku, szczególnie w obecności innych osób.
7. Nigdy nie mów "zrobisz to, bo tak chcę" - jeżeli musisz czegoś zabronić, zawsze to uzasadnij.
8. Gdy nie wiesz, jak postąpić, pomyśl, jak ty poczuł byś się, będąc dzieckiem.
9. Staraj się być czasem adwokatem własnego dziecka.

## Dojrzałość szkolna dziecka - informacje dla rodziców

Oto 20 pytań - wskaźników dojrzałości szkolnej sześciolatka, które mogą wykorzystać rodzice do obserwacji swojego dziecka (W. Brejnak "Kocham i wychowuję. Poradnik dla rodziców i nauczycieli", Oficyna Wydawniczo-Poligraficzna i Reklamowo-Handlowa Adam, Warszawa 1993, s. 68-69):

1. Czy dziecko potrafi obchodzić się z przyborami do rysowania, kolorowania i pisania? Czy koloruje obrazek, nie wychodzi poza linię? Czy rysuje postać człowieka, zachowuje podstawowe proporcje poszczególnych części ciała?
2. Czy potrafi lepić z plasteliny lub gliny? Czy potrafi ciąć nożyczkami według wytyczonej linii prostej i krzywej?
3. Czy potrafi grupować różne przedmioty według barw, kształtu i wielkości? Czy potrafi sortować znane mu przedmioty lub ich obrazki, według określonej zasady, np. owoce, zwierzęta, zabawki, pojazdy, itp.? Czy potrafi wybierać takie same litery, wyrazy? Czy potrafi złożyć np. widokówkę rozciętą na kilka części?
4. Czy potrafi wymienić kilka różnic w dwóch pozornie podobnych do siebie przedmiotach lub obrazkach?
5. Czy potrafi dobrać w pary obrazki lub przedmioty z uwzględnieniem jakiejś cechy wspólnej, np.: krowa-mleko, koń-furmanka, liść-drzewo, pasta do zębów – szczoteczka itp.?
6. Czy potrafi wyodrębnić z otoczenia dźwięki różnych pojazdów, instrumentów muzycznych, głosy ptaków lub innych zwierząt?
7. Czy potrafi wyróżnić głoskę (zarówno samogłoskę, jak i spółgłoskę) na początku i na końcu wyrazu? Czy potrafi zróżnicować wyrazy dźwiękopodobne, np.: półka – bułka, Tomek – domek itp.?
8. Czy potrafi odtworzyć prosty układ rytmiczny wystukany przez dorosłego?
9. Czy potrafi podzielić wyraz na sylaby, np.: lo-ko-mo-ty-wa?
10. Czy potrafi rozwiązać proste zagadki typu: chodzi i bije, a nie je i nie pije; posadzisz je wiosną, to latem grzechotki wyrosną?
11. Czy swobodnie (również wspan) umie liczyć kolejno minimum do 20, a po przeliczeniu potrafi powiedzieć, ile jest przedmiotów? Czy umie w pamięci dodawać i odejmować z przekroczeniem progu dziesiątowego?
12. Czy potrafi wykonać proste ćwiczenie gimnastyczne, np. skakać na jednej nodze i na obu nogach? Czy potrafi stać przez chwilę na jednej nodze z zamkniętymi oczami? Czy sprawnie rzuca i łapie piłeczkę?

13. Czy potrafi samo zasnurować sznurowadła, zapinać guziki ?
14. Czy odróżnia lewą stronę swego ciała od prawej ? Czy potrafi pokazać prawą rękę czy lewe ucho u osoby stojącej na wprost ? Czy posługuje się zawsze jedną ręką - którą ?
15. Czy potrafi zgodnie bawić się w grupie, np. budując z kimś zamek z klocków, czy współdziała przy tym, czeka na swoją kolej itp. ? Czy zawsze kończy rozpoczętą zabawę, a po skończonym zajęciu sprząta po sobie ?
16. Czy potrafi przez dłuższą chwilę uważnie słuchać opowiadania, bajki czy muzyki ?
17. Czy opowiadając, np. co przedstawia dany obrazek, posługuje się rozwiniętymi zdaniami, uogólnia temat, uzasadnia akcję ? Czy prawidłowo wymawia wszystkie głoski ? Czy wymowa jest poprawna również pod względem gramatycznym ?
18. Czy umie podporządkować się poleceniom słownym, jest w miarę zdyscyplinowane ? Czy potrafi wykonać 3-4 polecenia według kolejności podanej przez dorosłego ?
19. Czy wie ile ma lat, gdzie mieszka, czym w pracy zajmują się rodzice ?
20. Czy przy rozstaniu z opieką (np. w przedszkolu) jest pogodny ? Czy łatwo nawiązuje kontakt z dorosłymi ?
21. Czy w działaniu jest dość szybki oraz w miarę swobodny i samodzielny ? Czy zachowuje się odpowiednio do sytuacji ?

## **Rodzic ważnym partnerem dla nauczyciela**

W procesie wychowania i edukacji dzieci w przedszkolu, muszą również brać aktywny udział rodzice. Aby tak się stało, powinna istnieć faktyczna i efektywna współpraca między nauczycielami zajmującymi się dziećmi przez kilka lat oraz rodzicami odpowiedzialnymi za dzieci przez całe ich niedorośle życie.

Rodzice najczęściej wiedzą o dziecku, ich informacje i doświadczenia sięgają wstecz.

Rodzice (pod warunkiem, że mają dobry kontakt z dzieckiem) mogą być dla nauczycieli źródłem wiedzy o aktualnych przeżyciach dziecka. Przedszkole może wspomagać, współpracować, wzmacniać lub kompensować braki w opiece rodzicielskiej. Nie zastąpi jednak rodziców, nie weźmie za dziecko odpowiedzialności i dopóki rodzice mają nieograniczone sądownie prawa rodzicielskie, nie wolno nauczycielom przedszkola robić niczego wbrew ich woli.

Nauczyciel w przedszkolu opiekuje się dzieckiem w czasie kiedy rodzice pracują, nauczyciel dostarcza dziecku okazji do rozwijania umiejętności, stwarza sytuacje wychowawcze, dba o jakość propozycji programowych. Nauczyciel powinien w ważnych sprawach uwzględniać zdanie rodziców, nawet, jeżeli uważa, że rodzice nie są ekspertami, np. nikt nie ma prawa robić dziecku badań lub testów psychologicznych bez zgody rodziców.

Prawdziwe partnerstwo i współpraca nie są łatwe. Obie strony wciąż wiele dzieli, obie strony potrzebują wiedzy, umiejętności i okazji, aby mogły zbliżyć się do siebie.



## Co może dać każdej z zainteresowanych stron dobry kontakt

| Nauczyciele:   | Rodzice:   |
|--|--|
| <ol style="list-style-type: none"><li>1. Więcej wiedzą o dziecku, łatwiej im się pracuje.</li><li>2. Czują się bezpieczniej, wiedzą, że ich praca znajduje zrozumienie, że nie działają w próżni.</li><li>3. Mają możliwość korekty działań wychowawczych, tak, żeby jak najlepiej zaspokajały potrzeby dzieci.</li><li>4. W trudnych sytuacjach mogą liczyć na współpracę rodziców.</li><li>5. Czują się docenieni, traktowani jak partnerzy.</li><li>6. Są śmielsi w proszeniu o pomoc i dzieleniu się trudnościami.</li></ol> | <ol style="list-style-type: none"><li>1. Mają więcej informacji o dziecku, lepiej je poznają, zaspokajają ciekawość i poczucie dumy z dziecka.</li><li>2. Czują się bezpiecznie wiedząc, że w każdym momencie spotkają się ze zrozumieniem i zainteresowaniem u nauczyciela.</li><li>3. Mają możliwość zwiększania swoich kompetencji wychowawczych, w sytuacjach kryzysowych mogą sprawniej udzielić pomocy dziecku.</li><li>4. Czują się ważnymi osobami, partnerami w wychowaniu.</li><li>5. Są śmielsi w proszeniu o pomoc i dzieleniu się trudnościami.</li></ol> |

## Być rodzicem dyslektyka – wskazówki!

Jeśli masz to szczęście być rodzicem dyslektyka koniecznie powinieneś przeczytać kilka wskazówek. Dzięki nim problemy wynikające z tej dysfunkcji będą dla Twojej pociechy mniej dokuczliwe.



**Pamiętaj, że dyslektyk ma problemy z koncentracją i pamięcią.** Bądź cierpliwy podczas wydawania poleceń.

**Chwal i nagradzaj dziecko** za włożony wysiłek, a nie tylko za efekty pracy.

**Nie traktuj dyslektyka jako leniwego lub niezdolnego.**

**Nie karz go za brak efektów pracy, gdyż to go na pewno nie zmobilizuje.**

**Pamiętaj, że kłopoty dziecka nie ograniczają się do czytania i pisania.** Warto dowiedzieć się jakie dodatkowe objawy są powiązane z dysleksją i nie śmiać się z dziecka gdy je popełnia.

**Dziecko będzie miało najlepiej zorganizowaną pomoc, jeśli będzie dobra współpraca rodziców z nauczycielem.**

Pamiętaj, że tylko systematyczne ćwiczenia spowodują poprawę.

**Bądź dobrym obserwatorem-** obserwuj pracę dziecka w domu i w szkole.

Pamiętaj, że niewłaściwe traktowanie dziecka z dysleksją może spowodować u niego problemy emocjonalne, nerwice itp.

Pamiętaj, że dziecko takie ma problemy, których nie może pokonać samo- bez pomocy dorosłych.

**Staraj się podnosić samoocenę dziecka.**

pamiętaj, żeby nie krzywić na dziecko, gdy nie radzi sobie z nauką. Jego poziom motywacji i samoocena może drastycznie spaść

Zorganizuj dziecku dodatkowe lekcje z osobą kompetentną, terapeutą.

**Wymagaj od dziecka, by robiło tyle, na ile go stać- nie więcej, nie mniej!**

**Współpracuj z nauczycielem, pedagogiem szkolnym.**

Poświęcaj dziecku dużo czasu i zachęcaj go do wykonywania ćwiczeń.

Wspieraj dziecko psychicznie i organizuj jego czas tak, by mogło się odstresować, rozluźnić.

Pomocne w tym są zwierzęta, którymi dziecko może się opiekować.

**Nie porównuj dziecka z innymi, np. rodzeństwem.** Nie może żyć w poczuciu, że jest gorsze.

**W czasie wolnym(ferie, wakacje) nie zmuszaj dziecka do ćwiczeń.**